

være fast personel, dvs. personel, der til daglig forretter tjeneste i brigaden, eller personel, der eksempelvis forretter tjeneste i en regimentsstab, en anden stab eller ved en skole, men er designet til brigaden.

I det omfang det ikke er muligt at tilvejebringe det nødvendige antal med rådighedskontrakt, jf. min besvarelse af spørgsmål nr. S 1365, er det hensigten at udpege og designere fast tjenstgørende personel til brigaden. Dette kan f.eks. være begrundet i behov for særlige militære uddannelser, hvor personel med rådighedskontrakt alene af uddannelsesmæssige årsager ikke kan tilvejebringes, eller det kan være begrundet i rekrutteringsmæssige forhold, hvor det indledningsvis ikke har været muligt at rekruttere rådighedspersonel, hvilket medfører, at fast tjenstgørende personel designeres til brigaden for herefter successivt at blive erstattet af personel med rådighedskontrakt i takt med rekrutteringen af dette personel.

rer, efter sagens natur kun kan forholde sig til fortiden, dvs. hvilke straffe militærunddragere, herunder desertører, hidtil er blevet idømt.

Af alle fem notater, der dækker over en periode på 2½ år, fremgår, at retspraksis er som opsummeret i notatet af 21. marts 1995, side 16. Det bemærkes dog, at den højeste straf, som en værnepligtig – hvad enten vedkommende er blevet i Serbien-Montenegro eller i en periode har opholdt sig i udlandet – ses at være blevet idømt for militærunddragelse alene, der i de tidlige notater blev sat til et års fængsel, fra og med notatet af 25. april 1994 er sat til 18 måneders fængsel. Den højeste straf må ikke forveksles med, om forholdet normalt retsforfølges, og heller ikke med, hvad der i så fald er den typiske straf.

Hvis Udenrigsministeriet bliver bekendt med en ændret retspraksis over for værnepligtige militærunddragere i Serbien-Montenegro, vil man underrette udlændingemyndighederne herom.

Spm. nr. S 1368

Til udenrigsministeren (5/4 95) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Kan udenrigsministeren oplyse, om ambassaden i Beograds nye juridiske kilde ud over ægthedsvurderinger har udarbejdet generelle redegørelser for den juridiske situation med hensyn til spørgsmålet om strafforfølgelse af desertører og militærnægtere, der enten opholder sig i Serbien-Montenegro eller i udlandet?«

Svar (11/4 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Ambassaden i Beograds nuværende juridiske kilder har bidraget til Udenrigsministeriets notater af 25. april 1994, 8. august 1994 og 21. marts 1995. Det fremgår af notatet af 21. marts 1995, at man til brug for dette har søgt oplysninger fra flere advokater, der bruges i menneskerettighedssager i området.

Det bemærkes, at alle Udenrigsministeriets notater – ud over de ovennævnte notater også notaterne af 6. oktober 1992 og 24. marts 1993 – som svar på udlændingemyndighedernes spørgsmål om retspraksis i Serbien-Montenegro over for militærunddragere, herunder desertør-

Spm. nr. S 1370

Til indenrigsministeren (5/4 95) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Hvad kan ministeren oplyse om sine initiativer for at sikre, at Danmark lever op til sine forpligtelser i henhold til FN's Konvention om Barnets Rettigheder (ratificeret af Danmark den 19. juli 1991) vedrørende asylsøgerbørns og -unges ret til uddannelse?«

Begrundelse

Ifølge børnekonventionens artikel 28 har alle børn ret til uddannelse. Børnekonventionens artikel 2, stk. 1, slår tillige fast, at denne ret skal gælde alle børn inden for dansk jurisdiktion uden forskelsbehandling af nogen art. I Undervisningsministeriets bekendtgørelse om undervisning af fremmedsprogede børn af den 20. november 1984 siges det således også, at fremmedsprogede børn skal have tilbud om undervisning på linje med den, der tilbydes i folkeskolen. Hertil kommer tilbud om modersmålsundervisning.

I en ny rapport fra den komité, som overvåger, om de lande, der har ratificeret konventio-